

..

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

6.Bf.68/2023/15.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. május 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt Terhelt1 vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2022. december 15. napján kihirdetett 12.B.34/2022/51. számú ítéletét megváltoztatja.

Megállapítja, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A Budapest Környéki Törvényszék 12.B.34/2022/35-II. számú végzésével lefoglalt kulcsok lefoglalását megszünteti és a vádlott részére kiadni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. december 15. napján kihirdetett 12.B.34/2022/51. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont], ezért mint visszaesőt 13 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg azzal, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, valamint az eljárás során lefoglalt bűnjelekről akként, hogy 2 darab dobókés elkobzását, 1-1 mikroanyag megsemmisítését rendelte el; a lefoglalt Samsung Galaxy mobiltelefont, farmernadrágot, pulóvert Terhelt1 vádlott, az „M” méretű csíkos inget és Levi's farmernadrágot tanúl sértett részére rendelte kiadni, míg 1 darab szerződést az iratok

részeként rendelte kezelni. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 746.046 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A tárgyaláson jelenlévő ügyész a kihirdetett ítélettel szemben a vádlott terhére súlyosításért, a vádlott irány megjelölése nélkül, míg védője felmentésért, megalapozatlanság miatt jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyészség előterjesztette a vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítása, a feltételes szabadságról, illetve az elkobzásról szóló rendelkezés megváltoztatása érdekében előterjesztett fellebbezése írásbeli indokolását. Ebben rámutatott, hogy a törvényszék a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást, és a cselekmény minősítéséről is megfelelően döntött. Kiemelte, hogy az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel, azonban tévedett abban, hogy a vádlott nem felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el a cselekményét. Érvelése szerint a vádlott priuszából megállapítható, hogy a Nagykáta Járásbíróság 8.B.247/2012/55. számú ítéletével kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés 5 éves próbaideje alatt a vádlott több mint két éven keresztül jogerős szabadságvesztés büntetést töltött, amely esetben a Be. 86. § (2) bekezdése alapján a próbaidő a szabadságvesztés tartamával meghosszabbodik, így pedig a vádlott a vád tárgyává tett cselekményt próbaidő hatálya alatt követte el. Figyelemmel a vádlott sokszorosan büntetett előéletére, arra, hogy visszaesőként, büntetőeljárás hatálya alatt, utolsó szabadulását követően kevesebb mint két hónappal követte el a cselekményt, szükségesnek tartotta súlyosabb, a középértéket jelentősen meghaladó fegyházbüntetés kiszabását Terheltl vádlottal szemben.

[4] Felhívta a figyelmet arra, hogy az elkövetés idején már hatályban volt a Btk. 38. § (4) bekezdés eb) pontja, amely az emberölés elkövetőit kizárja a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből, ezért a törvényszék ezzel kapcsolatos rendelkezése téves.

[5] Álláspontja szerint mivel az elkövetés eszközeként nem azonosítható két darab dobókés a 175/2013. (X. 28.) Kormányrendelet mellékletében felsorolt különösen veszélyes eszközök között nem szerepel, ezek elkobzására nem lett volna lehetőség. Ugyanakkor ezek és a vádlottnak kiadni rendelt további dolgok vonatkozásában indokoltnak tartotta a Be. 323. § (1) bekezdése alapján a bűnügyi költség biztosítására történő visszatartásukat.

[6] Mindezek alapján indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását; a vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetés súlyosítását; annak megállapítását, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható; a dobókések elkobzásának mellőzését, valamint ezek és a vádlott részére kiadni rendelt dolgok visszatartását a bűnügyi költség biztosítása érdekében.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.889/2022/4. számú átiratában utalt arra, hogy a felülbírálat az ügyben a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, nem követett el olyan szabálysértést, amely a másodfokú eljárás akadályát képezné. A legrelevánsabb tanúkat, szakértőket meghallgatta, míg a cselekménysor egyes részleteiről tudomással bíró tanúk vallomását felolvasással tette a tárgyalás anyagává. Így járt el a vádlott édesanyjának nyilatkozatával is, aki a nyomozás során a megfelelő figyelmeztetést követően nem élt mentességi jogával. Kifejtette, hogy a törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, ezért a védő további bizonyítási indítványát helyesen indokolva utasította el.

[8] Álláspontja szerint a törvényszék mérlegeléssel megalapozott történeti tényállást állapított meg, azonban a tényállás személyi részét a vádlott előéleti adatait érintően a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írt okból szükségesnek tartotti kiegészíteni azzal, hogy Terhelt1 vádlott a Nagykáta Járásbíróság 1.B.86/2021/34. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztésből – mivel a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből kizárták – várhatóan 2023. december 18. szabadul, továbbá azzal, hogy a Nagykáta Járásbíróság ezen ítéletével elrendelte a Nagykáta Járásbíróság 8.B.247/2012/55. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés végrehajtását.

[9] Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének eleget téve, részletesen és logikusan számot adott arról, hogy tényállását milyen bizonyítékokra alapította, és hogy miért a sértett nyilatkozatainak és az azt alátámasztó bizonyítékoknak tulajdonított jelentőséget.

[10] Álláspontja szerint a törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekményt törvényesen minősítette, jogilag helyesen megindokolva mindazon szempontokat, amelyekből az élet elleni támadásra lehet következtetni és helyesen indokolta a minősítő körülmények fennálltát is.

[11] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket szükségesnek tartotta kiegészíteni azzal, hogy a vádlott korábbi büntetéséből történt szabadulását követően nem egészen két hónappal, két büntetőeljárás hatálya alatt követte el a cselekményt. Álláspontja szerint a vádlott terhére szóló körülmények nagyobb nyomatékára figyelemmel a vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[12] Egyetértve az ügyészi fellebbezésben írtakkal, tévesnek találta a feltételes szabadágra bocsátással kapcsolatos elsőbírói rendelkezést, mert a Btk. 38. § (4) bekezdés e) pont eb) alpontját figyelembe véve a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

[13] Szükségesnek tartotta a lefoglalt tárgyakkal kapcsolatos rendelkezés korrekcióját az ügyészi fellebbezés indokolásában szereplő okból, azonban a jogszabályi

megjelölést a 175/2003. (X. 28.) Kormányrendeletre pontosítva. Az eljárás során lefoglalt dolgokkal kapcsolatban felhívta arra is a figyelmet, hogy az iratok között egy borítékban kezelt kulcsokról az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, annak ellenére, hogy a 12.B.34/2022/35-II. számú végzésével azok lefoglalását rendelte el. Mivel ezek nem voltak az elkövetés eszközei, ezért a vádlott részére történő kiadást szorgalmazta azzal, hogy a vádlottnak kiadandó tárgyak nem képviselnek olyan értéket, amely miatt azokat vissza kellene tartani a bűnügyi költség biztosítása érdekében.

[14] Mindezek alapján azt indítványozta, hogy az ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztést szabjon ki, állapítsa meg, hogy a már hivatkozott jogszabályhely alapján a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, a kulcsok lefoglalását szüntesse meg, és azokat, valamint a dobókéseket adja ki a vádlott részére, egyebekben az elsőfokú ítélet helyben hagyására tett indítványt.

[15] A védő is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjában írt megalapozatlansági okok alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a vádlott felmentését. Az elsőfokú bíróság által elutasított bizonyítás felvételét, fizikus szakértő kirendelését kérte a gépjármű belső terében a sértett által előadott vádlotti tevékenység lehetőségének véleményezésére, a sértett ruházatának szerepére a szűrés erejét figyelembe véve. Továbbá kérte a 2021. április 20. napját tartott helyszíni kihallgatásról készült videofelvétel bemutatását a nyilvános ülésen, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság nem tette a tárgyalás anyagává azt, az arról készült jegyzőkönyv pedig nem tartalmazza a sértett által elmondottakat.

[16] Érvelése szerint a törvényszék ítélete megalapozatlan, a megállapított tényállás ellentétes az ítélet alapjául szolgáló nyomszakértői és genetikai szakértői véleménnyel. Hivatkozott a nyomszakértő tárgyalási nyilatkozatára, mely szerint a vérzés epicentruma a váltónál volt, ott történhetett a sérülés. Utalt arra, hogy a szakértő tölcseírszerű vérnyomot állapított meg, amely felemelt kéznél keletkezik, és a sértett a 2021. július 28-i szembesítéskor ennek megfelelően nyilatkozott, amikor elmondta, hogy a váltón volt a keze, amikor a villanást észlelte, a második szűrésnél pedig már kinn volt a gépjárműből. Érvelt azzal, hogy a nyomszakértő elmondta, hogy milyen esetben volt a sértettnek lehetősége felemelni a kezét, marokra fogott eszközzel lefelé irányuló szűrésnél.

[17] Felhívta a figyelmet a helyszíni szemlén rögzített vérnyomokra és kiemelte, hogy a vezető ülésnél lévő biztonsági övön vagy annak kapcsolóján vérnyomot nem rögzítettek, tehát a sértett az övet épp kézzel kapcsolta ki, amit a sértett maga is megerősített azzal, hogy mindezt a villanás észlelése után tette. Álláspontja szerint a nyomszakértői véleményben írtakra figyelemmel megállapítható, hogy nem csak arra volt ideje a sértettnek, hogy a kezét maga elé tegye, hanem arra is, hogy a biztonsági övet kikapcsolja. Mindezek alapján pedig az következik, hogy csak egy helyen, a váltó fölött sérülhetett meg, amely esetben a kéz a testtől távolra előre nyúlik, ezért a testtájékot veszélyeztető szűrés

orvosszakértői véleményezése pusztán egy elképzelt lehetőség véleményezése és nem a valós tények értékelése.

[18] Kiemelte, hogy a genetikai szakértő a kulcscsomón olyan nyomokat állapított meg, amely lehet szennyeződés, oxidálódás eredménye, de lehet vérnyom is. Mivel ez az adat kétséges, így a vádlott terhére nem értékelhető. Felhívta arra is a figyelmet, hogy ez az adat nagyban valószínűsíti, hogy a kulcscsomó a vádlott kezében volt, ahogy a telefonja is, s ezekhez hozzáfogni a szűrőeszközt teljességgel lehetetlen. Rámutatott arra is, hogy a kulcscsomón csak a sértett vére lehetett, hiszen a vádlott nem sérült meg. Ha pedig a vádlott kezében lévő eszközök átrendezéséhez kezd, azt a sértettnek észlelnie kellett volna, aki pedig következetesen állította, hogy nem látott a vádlott kezében semmi eszközt.

[19] Mindezek alapján bizonyítás felvételét és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte.

[20] A védő a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezését és annak írásbeli indokolását fenntartotta. Kifejtette, hogy bár az ítéltábla elutasította a bizonyítási indítványát, azonban álláspontja szerint a sértettől lefoglalt ing genetikai vizsgálata szükséges, ugyanis a ruházaton a vérnyom megléte és elhelyezkedése alapján állapítható meg pontosan, hogy a sérülés hol és hogyan következett be. E tekintetben ugyanis a sértett vallomása nem következetes. Rámutatott arra, hogy nem tartja életszerűnek, hogy a szűrés a sértett felemelt kezét érte. Utalt a genetikai szakértői véleményre, mely szerint a kulcscsomón vérgyanús szennyeződés volt, ami a vádlott védekezését támasztja alá. Álláspontja szerint az orvosszakértői vélemény nem fogadható el. Érvelt azzal is, hogy téves az az állítás, hogy a vádlott megtévesztette a sértettet, mert a nyomozati iratok között elfekvő poligráfus átirat tartalma szerint a vádlott a 8 millió forintos banki tartozásából 4 millió forintot visszafizetett, tehát tudott volna fizetni, mert hitelképes volt. Kifogásolta az ítélet egyéb érdekeltl megkeresésre adott válaszával kapcsolatos megállapítását, mivel annak tartalma nem jelenti azt, hogy Terheltl nem járt ott. Az előre kiterveltség álláspontja szerint nem róható védenre terhére. Érvelése szerint a város-4-2 város út vonat kocsival 40 perc, és útközben több az erdős, lakatlan rész. Erre figyelemmel nem logikus, hogy a vádlott lakóházak között, kora délután követte volna el a cselekményt, ahol nem lett volna lehetősége a holttest és a gépjármű elrejtésére. Az ítélet feltételezésen alapszik, a vádlott állítása nem nyert cáfolatot. Kifogásolta a pszichológus szakértői vélemény bizonyítékként történő értékelését is. Mindezek alapján a vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentésére tett indítványt.

[21] A vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy írásbeli nyilatkozatait fenntartja. Nem akart embert ölni. A családja meg is tagadta volna őt ebben az esetben. Enyhébb büntetés kiszabását kérte, hogy mielőbb hazatérhessen a családjához.

[22] Az ügyész, a vádlott és védője által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, továbbá az indokolás helyességét.

[23] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a Budapest Környéki Törvényszék mind az előkészítő ülés, mind tárgyalás során az eljárási szabályokat betartotta. A vádirat bíróságra érkezését követően a törvényes határidőben előkészítő ülést tűzött ki, ahol

a vádlott nem ismerte be a bűnösségét és nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról. Erre figyelemmel a törvényszék törvényesen tárgyalásra tért át. A fellebbviteli bíróság észlelte, hogy az előkészítő ülés és a tárgyalás megtartása között az ügy átszignálásra került, azonban a bíróváltással összefüggésben sem merült fel eljárási szabálysértés. A vádlott az előkészítő ülésen vallomást nem tett. A tárgyaláson eljáró új bíró törvényes kioktatást követően a vádlottat ismételten kihallgatta. A törvényszék mind a vádlottal, mind a tárgyaláson kihallgatott tanúkkal szemben törvényes figyelmeztetéseket, kioktatásokat alkalmazott és az ügy egyéb bizonyítékait is az előírt formában tette a bizonyítás anyagává. Észlelte a fellebbviteli bíróság, hogy a tárgyaláson jelen volt hallgatósággént a vádlott édesanyja, akinek vallomását az elsőfokú bíróság a Be. 527. § (2) bekezdés b) pontja alapján felolvasással törvényesen tette a bizonyítás részévé. Eljárási szabálysértésre egyik érdekelt sem hivatkozott.

[24] A védőnek eltérő tényállás megállapítására és felmentésre irányuló fellebbezése nem megalapozott.

[25] Az elsőfokú bíróság a történeti tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállás maradéktalan tisztázására törekedett, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a fellelhető bizonyítékokat számba vette. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. A vádlott az eljárás során következetesen előadott védekezése szerint baleset történt, a kezében lévő kulcs és a biztonsági öv együttese okozhatta a sértett sérülését, akit nem akart megölni.

[26] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott érdemi védekezésével szemben a tényállást a tárgyaláson kihallgatott tanú sértett vallomására alapította, aki következetesen állította, hogy az autó megvásárlására hivatkozva a vádlott őt elhagyatott helyre navigálta, majd vizezés ürügyén megállította, és ekkor megszurta. A támadó mozdulatot észlelve az ülésben félrehúzódott és maga elé tartotta a kezét, így a szúrás a tenyerét érte. A sértetti vallomást más részleteiben közvetett bizonyítékok is alátámasztották, így a részére segítséget hívó tanú2 és tanú6, valamint a helyszínre érkező rendőrkőr tanúk vallomása. Minderre figyelemmel a törvényszék helyesen, a sértett által előadottakat fogadta

el a tényállása alapjául. A másodfokú bíróság is különleges jelentőséget tulajdonított a szakértői véleményeknek. Az orvosszakértő határozottan állította, hogy a sérülés szúrt sérülés, élel-heggyel bíró eszköz okozta, és hogy a kulcs és a biztonsági öv együttes hatásával nem lehet létrehozni ilyen sérülést, ez utóbbit orvosszakértői szempontból kizárta. A sérülés gyógytartamáról, keletkezésének mechanizmusáról is egymást kiegészítő és alátámasztó orvosszakértői és nyomszakértői vélemények álltak rendelkezésre, amelyek megállapításait a másodfokú bíróság nem találta aggályosnak. A 2022. szeptember 29-i tárgyaláson az igazságügyi nyomszakértő és az igazságügyi orvosszakértő jelenlétében bemutatásra került, hogy a vádlott és a sértett a gépjárműben hogyan ültek egymás mellett, hogy tartotta a kezét a szúrás pillanatában a sértett. A bíróság által kirendelt genetikus szakértő véleménye szerint emberi eredetű friss vérszenyeződés jelenlétére utaló DNS-koncentrációt a kulcson nem mutattak ki.

[27] A fellebbviteli bíróság nem értett egyet a védő által előterjesztett további bizonyítási indítványokkal. A fizikus szakértőnek feltett kérdés a tárgyaláson tisztázásra került, a többi bizonyítási indítvány pedig nem volt releváns, a tényállás azok teljesítése nélkül is megalapozottan megállapítható volt, ezért az ítéltábla az indítványokat, mint szükségteleneket és az eljárás elhúzását eredményezőket elutasította.

[28] A törvényszék ítélete [16]-[75] bekezdéseiben ismertette az általa megismert bizonyítékokat, majd a [76]-[86] bekezdéseiben értékelte azokat. Logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a törvényszék logikai hibáktól mentesen értékelte a bizonyítékokat, és ítélete [7]-[15] bekezdéseiben – helyesen - marasztaló történeti tényállást állapított meg.

[29] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás azonban a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján részben megalapozatlan, mert hiányos. A másodfokú bíróság ezért a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú ítélet személyi részét – részben egyetértve az ügyészi indítvánnyal – azzal egészíti ki, hogy: „a Nagykáta Járásbíróság 1.B.86/2021/34. számú ítéletével elrendelte a d) pontban jelölt, ugyancsak a Nagykáta Járásbíróság 8.B.247/2012/55. számú ítéletével kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását is”.

[30] E kiegészítéssel az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

[31] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A vádlott

védője fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, a már korábban előterjesztett bizonyítási indítványa elutasításra került, ezért a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül eltérő tényállás megállapítása mellett felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. Az elsőfokú bíróság a ténybíró, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összhatásában értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa. Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék e kötelezettségének eleget tett.

[32] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekményének jogi minősítése is. A vádlott azzal a magatartásával, hogy előzetesen felmérve a lehetőségeit úgy döntött, hogy a sértett autójának megszerzése érdekében őt megöli, és ezért egy élel-heggyel bíró eszközzel közepes erővel a sértett felsőteste irányába szúrta, azonban a sértett védekezésül felemelt kezét érte a szúrás, amellyel 8 napon túl gyógyuló sérülést okozott, megvalósította a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő emberölés büntette minősített esetének törvényi tényállási elemeit, amely cselekmény kísérleti szakban maradt.

[33] A Budapest Környéki Törvényszék az igazságügyi orvosszakértők és nyomszakértők megállapításaiból, a 3/2013. számú Büntető jogegységi határozatban foglaltakra figyelemmel – a külvilágban megnyilvánult és így a megismerhető objektív és szubjektív tények elemzésével – helyesen rögzítette ítélete [89]-[112] bekezdéseiben, hogy a támadáshoz használt eszköz (ugyan elő nem került, de egy élel-heggyel bíró eszköz), a támadott testtájék (mellkasüreg) és a sérülést létrehozó erő nagysága (közepes), továbbá a támadott testtájékon életfontosságú szervek elhelyezkedése, a vádlott elkövetéskori személyiségjegyei, a cselekmény motívuma, az annak véghezvitelét megelőző pszichikus folyamat – mely szerint a vádlott a jelentős összegű személyi kölcsönt már felélte, jövedelemmel, munkahellyel, vezetői engedéllyel nem rendelkezett, úgy jelentkezett gépjármű megvásárlására, hogy ahhoz fedezet nem állt rendelkezésére, a próbaúton felmérte, hogy a sértett idős ember és hozzá viszonyítva fizikai erőfőlényben van -, összhatásukban, kölcsönös összefüggésükben a vádlott egyenes ölési szándékára utalnak. A tudattartalom tekintetében tehát helyesen rögzítette, hogy a fenti körülmények ismeretében a vádlott szándéka nem a jármű jogtalan használatát célzó elvételére [Btk. 380.§ (1) (3) bekezdés], nem a gépjármű erőszakos, jogtalan eltulajdonítására [Btk. 365.§ (1) (4) bekezdés b) pont] és nem csupán testi sértés okozására [Btk. 164. § (1) (8) bekezdés] irányult. Helyesen jutott arra a következtetésre is, hogy a vádlott előzetesen végig gondolta a cselekmény véghezvitelének helyét, módját, felmérte az őt segítő, akadályozó tényezőket, így cselekménye előre kiterveleten elkövetettnek minősül. Emellett, mivel az ölési cselekmény célja nagyértékű gépjármű megszerzése volt, egyben nyereségvágyból elkövetettnek is minősül. Helyesen utalt arra is törvényszék, hogy az emberölés kísérlete akkor is megállapítható, ha a támadás folytatása a sértett aktív védekezése miatt maradt el, és ez elkövető az elkövető eszközét utóbb eltünteti.

[34] Sem az ügyészség büntetés súlyosítására, sem a vádlott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezése nem alapos.

[35] A törvényszék ítélete [113]-[114] bekezdéseiben alapvetően helytállóan tárta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kísérlet ugyanakkor nem közeli, hanem távoli volt az okozott sérülés tényleges gyógytartamára figyelemmel, amit enyhítő körülményként értékelt.

[36] A vádlott által megvalósított élet elleni bűncselekményt a törvény tíztől húsz évig, vagy életfogytig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A Btk. 80. § (2) bekezdésére figyelemmel a büntetés kiszabásánál irányadó középérték 15 év. Az egyenes szándékkal elkövetett, távoli kísérleti szakban maradt vádlotti cselekmény esetében, a már hivatkozott bünteteskiszabási körülmények mellett a 13 évben meghatározott szabadságvesztési tartam nem eltúlzott, szükséges, de egyben elégséges büntetés. A fellebbviteli bíróság sem annak súlyosítására, sem annak enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget. A törvényszék a mellékbüntetés tartamát a törvényi maximumban állapította meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott esetében ezek a büntetések szolgálják megfelelően a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat. Erre figyelemmel sem az ügyészség súlyosításra, sem a vádlott enyhítésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[37] A Budapest Környéki Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései – a büntetés végrehajtási fokozatára, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, a bűnügyi költségre és részben a bűnjelekre vonatkozóan – törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[38] Ugyanakkor az ítélet kihirdetését követően maga a törvényszék is észlelte, hogy a bűncselekmény elkövetésekor már hatályban volt a Btk. 38. § (4) bekezdés e) pontja, amely szerint nem bocsátható feltételes szabadságra, akit tettesként minősített emberölés [160. § (1) és (2) bekezdés] büntette miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték. Ezért az ítéltábla a törvényszék ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

[39] A Fővárosi Ítéltábla – egyetértve a fellebbviteli főügyészséggel – maga is észlelte, hogy a törvényszék által lefoglalt és az iratok között egy borítékban fellelhető kulcsokról nem történt rendelkezés. Ezért a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét megváltoztatta, a 12.B.34/2022/35-II. számú végzésével elrendelt lefoglalást megszüntette, és a kulcsokat a vádlott részére kiadni rendelte. A fellebbviteli bíróság ugyanakkor nem értett egyet azzal az ügyészi indítvánnyal, hogy a dobókéseket adja ki a vádlott részére, mert azok a 175/2003. (X. 28.) Kormányrendelet mellékletének a) pontja értelmében közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősülnek, hiszen a szúróhosszúságuk a 8 centimétert meghaladja, ezért azok elkobzására törvényesen került sor.

[40] A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2023. május 17.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva s.k.

előadó bíró

Dr. Belovai Henriette s.k.

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 12.B.34/2022/51. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.68/2023/15. számú ítéletében írt változtatással 2023. május 17. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2023. május 17.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke